

15 — пол-имперіала, по което продавачът по никакъв начинъ не ся съгласява.

Постановили: Като ся основава на существуващия при Турското правителство редъ по тая частъ, спорѣдъ който всѣкога продажбата ся счита за сигурна само тогава, когато тя ся потвърди отъ правителството и ся издаде отъ него особенъ за това документъ (*тапія*), съ който ся признава за законна продажбата и купилката. А и като взе въ вниманіе и невинното изповѣданіе на Д. К., който право си казва истината, че ся е условилъ, но въ сщото время показва, че не е въ състояніе да плати паритѣ, рѣши, щото да си остане дюкенътъ на А. А. и да ся отпусне Д. К. (Следватъ подписитѣ).

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА ОТЪ 12 МАЙ 1878 ГОД.

Слушали: Прошеніе отъ Стойна Спасовъ, ж. отъ Г. Севліево, въ което той като изявява, че продалъ половината си кжща, която останала наслѣдство отъ баща му, — на Пенка Христовъ тоже жителъ отъ Г. Севліево, проси да се даде на Христова нужния *правителственъ документъ*, който да признава продажбата за законна.

Справки и закони: Съвѣта привика купувача на рѣчената кжща Пенка Христовъ, който и потвърди, че навѣрно е купилъ казаната кжща, срѣщу стойността на която той далъ едно лозіе отъ 1 1/2 леа и 120 гроша въ брой.

Постановили: Понеже съвета узна, че продажбата е станала съ съгласіето и на двамата, рѣшава да имъ даде желаемия отъ тѣхъ документъ, щомъ като продавача прѣдстави свидѣтелство отъ мюхтаря, че кжщата е негова собственостъ. Разпорежданіето по този редъ са възложи на Г-на Хр. Владимировъ, членъ на градския съвѣтъ. (Подписали съветници).

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА ОТЪ 20 МАЙ 1878 ГОД.

Слушали: Прошеніе отъ Христо Байновъ.... съ което тжжителтъ като изявява, че кжщата, която е останала отъ баща имъ и отъ която половината принадлежи на братъ му Марко Байновъ, а половината нему, е недостатъчна за помѣщеніе на двѣтѣхъ семейства, сир. неговото и братовото му, проси щото или той да купи дѣлътъ на брата си или братъ му да купи неговия и така цѣлата кжща да остане върху едного.

Справки и закони: Градскій съвѣтъ превика двамата братія и слѣдъ като ги препита доказахъ и двамата, че кжщата имъ была раздѣлена еще при турското правителство и хвърляли чолъ тогава, при който едната половина отъ кжщата ся признала за единия, а другата за другия братъ и така еще тогава турили преграда до скоро стояла, но сега се развалила.

Постановили: Понеже единътъ братъ не ся сагласява нито да поеме братовото си хисе, нито да му даде своето, за това Градскій Управителенъ Съвѣтъ рѣши кжщата да си остане *раздѣлена*, както по напредъ като турятъ стѣната помѣжду дѣловетѣ си на сщото и прежно мѣсто (Следватъ подписитѣ на членолетѣ на съвета).